

prima instanță - Judecătoria Centru, mun.Chișinău
judecător - A.Gafton
instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău
judecători - Liudmila Popova, Lidia Bulgac, Nicolae Craiu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător- Ala Cobăneanu
Judecătorii – Dumitru Mardari, Vera Macinskaia

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Filipopolischi Eugenia împotriva Ministerului Apărării privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014, prin care apelul declarat de către avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 18 decembrie 2013, prin care acțiunea înaintată de către Filipopolischi Eugenia, a fost respinsă ca neîntemeiată,

constată

La data de 24 aprilie 2013 Filipopolischi Eugenia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în perioada 07.10-1994-07.12.2009 a îndeplinit serviciul militar prin contract în Armata Națională a Republicii Moldova, în baza de aviație, avînd statut de militar. În prezent este trecută în rezervă la atingerea vîrstei limită de aflare în serviciul militar cu dreptul la pensie.

Menționează reclamanta că, în baza raportului depus la 12.08.2008 și actelor anexate, a fost inclusă în lista militarilor ce necesită asigurare cu spațiu locativ, apartament cu două odăi în garnizoana Mărculești.

La data de 27.03.2013 s-a adresat o cerere Ministerului Apărării, solicitînd să i se comunice cînd, cum și în ce termen va fi asigurată cu spațiul locativ.

Prin răspunsul Ministerului Apărării din 04.04.2013 i s-a comunicat că prin Legea nr.90-XIII din 04.12.2009 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost exclusă obligativitatea statului de a asigura militarii prin contract cu spațiu locativ. Totodată, Ministerul Apărării recunoaște că reclamanta necesită asigurare cu spațiu locativ un apartament cu două odăi în garnizoana Mărculești.

Răspunsul Ministerului Apărării reclamanta îl califică ca un refuz în soluționării cererii la un drept pretins. Întru recunoașterea dreptului de a fi asigurată cu spațiu locativ reclamanta invocă pct. 3 art. 9 al Legii nr. 970 din 17.03.1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiilor, a cetățenelor care trec pregătirea militară (în vigoare la momentul încheierii primului contract de satisfacere a serviciului militar din 09.10.1994) , art.21(3) al Legii nr.162 din 22.07.2005 „ Cu privire la statutul militarilor” (în vigoare pînă la 18.12.2009 și la data depunerii raportului privind asigurarea cu spațiu locativ), care stipulează expres că militarii prin contract, împreună cu membrii familiilor lor, sînt asigurați cu spațiu locativ de către structura militară după ce s-a stabilit necesitatea îmbunătățirii condițiilor de trai, conform codului cu privire la locuințe.

Solicită reclamanta, obligarea Ministerului Apărării să-i acorde spațiu locativ, apartament cu două odăi în garnizoana Mărculești, conform normelor Codului cu privire la locuințe.

Prin hotărârea Judecătoriei Centrum un.Chișinău din 18 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 ianuarie 2014, Filipopolischi Eugenia a depus a cererea de apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014, apelul declarat de către avocatul Cekan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 18 decembrie 2013.

La 02 iulie 2014, avocatul Cekan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 18 decembrie 2013 și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, avocatul Cekan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia a invocat că atît decizia instanței de apel, cît și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar concluzile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, prin urmare hotărârile judecătorești au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Cekan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia în termen, deoarece copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 12 mai 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d.65)

La data de 21 iulie 2014, în adresa intimatului – Ministerul Apărării a fost expediată copia recursului declarat de către avocatul Cekan Mihaela, în interesele

lui Filipopolischi Eugenia și a fost înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La data de 01 august 2014, intimatul Ministerul Apărării a depus referință, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Cekan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Instanța de recurs consideră că, argumentele invocate de către avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia, în cererea de recurs, nu pot fi reținute, deoarece nu denotă încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Cecan Mihaela, în interesele lui Filipopolischi Eugenia, se consideră, ca inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia